Svenska Canada Tidningen

Utgifven hvarje onsdag af
CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD.
325 Logan Avenue, Winnipeg, Man.
Telefon Garry 3174.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år (i förskott)	$1.00
Halft år " "	.60
Tre månader	.35
Helt år till Förenta Staterna	1.50
Helt år till Sverige	2.00
Halft år till Sverige	1.00

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa ovanare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adressloppen.

NILS P. SON BROWN,
Redaktör.

Redaktionen är alltid tacksam för nyheter och meddelanden från svenskar, på platser där svenskar bygga och bo. Vid insändande af nyheter och berättelser skrif endast på en sida af hvarje ark.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Dödsannonser: 75c. per gång.
Förlofningsannonser, Önskat, etc., 50c. per gång å utrymme icke öfverstigande 1 tum, enkel spalt. Betalning för annonser bör alltid insändas i förskott.

Onsdagen den 27 Augusti, 1913.

Somliga personer se intelligenta ut, tills de börja tala.

Mr. Borden är icke alls lik Wilson, då det gäller att förverkliga vallöften.

Det är godt och väl att vara välklädd, men man kan icke dölja odugligheten.

Hvad skola de stackars små sparfvarna taga sig till, då alla telefonledningar bli underjordiska?

Det belätna leende, som hvilar öfvér den, hvilken reser ut på sin semester, saknas ofta, då han kommer tillbaka.

"Att vara full går öfver, men att vara dum går aldrig öfver". En trost för många!

Den, som icke sår en smula vildhafre i vårens tid, får ofta en hel skörd, när hösten kommer.

Att döma af alla skjutaffärer, vi läsa om i tidningarna, skola vi snart upplefva en tid, då revolvern blir det enda effektiva argumentet.

Nu är tiden inne, då östern tager aktiv del i västerns utveckling genom att sända till oss massor af starka arbetare på farmarna. Ni äro välkomna, gossar!

Under det att fackmännen på landtbruksområdet frukta för än det ena än det andra, kan man dock vara lugn för att västern snart skall hafva inbergat en utmärkt skörd.

Fackman på landtbruksområdet likna mycket de vanliga, medicinska fackman, som tillkallas i mordiarrer, där försvaret är vansinne.

Icke underligt, att luften fortfarande är laddad med elektricitet efter all den heta luft, som släpptes lös i Ottawa för några månader sedan.

"Live stock commissioner" vid C. P. R. uttryckte nylligen den åsikten, att farmarna i Alberta under innevarande år komma att sälja icke mindre än 500,000 svin för cirka $8,000,000. Betydelsen af denna uppgift inses lätt, då man kommer ihåg, att rekordet för ett år förut icke öfverstigit 72,000 svin. Det är tydligt, att "mixed farming", som måste vara grunden för en varaktig blomstring i västra Canada, blir allt allmännare.

Mr. E. J. Carstein behagade i sitt resebref i förlidet nummer påstå, att vi publicerat gamla prisnoteringar, hvilka föranledt förlust för farmarna. Vi få upplysa mr Carstein om att våra marknadsbref skrifvas af fackman på detta område, och att en sådan pålitlig firma som Hansen Grain Company i Winnipeg går i borgen för uppgifterna. Som Svenska Canada Tidningen tryckes på tisdagarna, hafva vi fått marknadsbrefven oss tillsända på måndagarna, och hafva de innehållit de senaste noteringarna, som bekantgjöras från börsen kl. 1 e. m. Brefven hafva äfven alltid burit det datum, då de skrifvits, och ingen, som haft ögonen med sig, har därför behöft misstaga sig. Vi hafva emellertid nu arrangerat med Hansen Grain Company att få marknadsbrefvet efter kl. 1 e. m. på tisdagarna, och blifva de prisnoteringar, som hädanefter komma att publiceras i denna tidning, de senaste, som stå i vår makt att erhålla. Gamla bli de naturligen, innan tidningen hinner ut i västern, men det är ju en sak, som ingen kan hjälpa.

SULZERS ÖDE.

Ehuru tidningarna i Förenta Staterna icke äro vidare hägade att kraftigt försvara Wm. Sulzer, den anklagade guvernören i Förenta Staterna, erkänna de dock allmänt de ovärdiga motiv, som inspirerat hans anklagare. Sulzer anklagades icke för de oegentligheter, som framkommo i angifveisen, utan emedan han vägrat att lyda Tammanys befallningar. Han spelade icke spelet, som en Tammany-ledare skulle hafva sagt. "Det är förfärligt," säger "New York Post", "att tänka sig denna stora konstitution, som tillkommit för att motarbeta bestickningssystem och förtryck, använd af män, som notoriskt blifvit kända för bestickning och ruttenhet i sina handlingar. Hur stora William Sulzers fel och därskaper än varit, om äfven hans motiv varit fåfängliga och han hade allt för stor tillit till sin egen styrka, så bröt han dock med dessa män". Man har all anledning att förmoda, att de steg, som tagits mot New Yorks guvernör, komma att blifva fördärfbringande för flera än honom själf. De kanske skola hafva afslöjanden med sig, som för alltid skola berofva vissa fraktioner kontrollen öfver staten New York.

VÅR NYA FÖLJETONG.

Det är ett märkligt omslag, som under de senaste decennierna har skett inom den engelska romanproduktionen. Denna har ju mycket länge varit ytterst fruktbar och riklig hvad kvantiteten beträffar — tack vare i ej ringa grad de s. k. missromanerna — och för tre à fyra årtionden tillbaka bjöd den på i genomsnitt ett tusental romaner om året — romaner, icke volymer, ty dessa senare gingo upp till det två- à tredubbla, enär romanen i två delar hörde till regeln och de i tre band voro ingalunda sällsynta. De engelska författarna — vi undantaga naturligtvis några få stora namn, ehuru äfven dessa ej sällan älskade en viss bredd i stilen — ledo af en långt driven åtrå efter en onödigt vid form samt öfverlastade sina böcker med en mängd öfverflödigt prat och kvasifilosofiskt snack. Det var en gifven sak att denna massproduktion, hvari de kvinnliga skribenterna, som sagdt, hade sin högst väsentliga andel, icke kunde inrymma relativt mycket af bestående värde; den skattade alltför mycket åt den stora mängdens smak på den tiden och mätte sitt värde efter stundens länbibliotecksframgångar.

Men under de senaste decennierna ha äfven Englands författare lärt att begränsa sig och undvika öfverflödig och tyngande barlast, de ha blifvit mera konstnärligt måttfulla och därigenom äfven ofantligt mycket mera intressanta och verkligt underhållande att läsa än under det föregående skedet; romanen i tre band har ersatts af den mera koncentrerade och läftsmälta i ett band.

En författare från de bägge sista årtiondena, hvilken genom sina böckers underhållande egenskaper vunnit mycken popularitet både inom och utom Englands gränser, är den, som skrifvit "Spionen från Kronstadt", vår nästa följetong: Max Pemberton. Långt ifrån att söka dupera läsaren med att spela djupsinnig, berättar han enkelt och klart, men raskt och lifligt. Motiven för hans skildringar äro spännande och äfventyrliga, så att de hålla läsarens intresse oafläthigen vaket från den första sidan till den sista — och det är minsann ej den minsta konsten af en författare!

"Spionen från Kronstadt" är en i högsta grad nervspännande och medryckande skildring från vissa hemlighetsfulla sidor af det säregna ryska samhällslifvet med dess brutala militär- och polis-godtycke samt den förtviflade energiska striden mot detsamma. En ung engelsk dam är hufvudpersonen, och den hemska vändning hennes lifsöde hotar att taga, kan icke annat än gripa läsarens intresse, och man drager en lättnadens suck i glad medkänsla, när omsider alls slutar bättre, än man kunde vänta hoppas.

Läs denna följetong, som tager sin början i nästa nummer, från början!

DÅREN GRIPEN.

(Forts. fr. sid. 1.)

dags. Då meddelades, att Thaw blifvit gripen i Canada af en liten landtlig deputy sheriff vid namn B. H. Kelsea från New Hampshire. Det var ett egendomligt sammanträffande som gjorde att han fick syn på rymlingen från Mattewan. Kelsea satt på ett tåg nära canadensiska gränsen och läste i en tidning om Thaws flykt. Historien åtföljdes af Thaws porträtt, hvilket Kelsea studerade mycket noga. Han kunde ju förtjäna $500, om han lyckades gripa originalet. I samma väfva kom en herre fram till K. och frågade artigt efter att få låna en tändsticka. Kelsea tittade upp på den frågande och möttes af precis samma ansikte, som han sett i tidningen. Det var Harry K. Thaw. Han medgaf själf sin identitet strax efteråt.

Vid nästa station steg Kelsea af tåget och vidtog genast mått och steg att häkta den flyende. Häktningen försiggick också i den lilla franska byn St. Hermengilde de Garford i Canada, hvarifrån Thaw fördes till Sherbrooke, där han insattes i countyfängelset.

Thaw hade sin notoritet att tacka för häktningen. Om han varit en vanlig förrymd dåre, skulle kanske ingen ha fästat någon uppmärksamhet vid hans person. Men Harry Thaw, det var en annan sak. Han blef häktad för att ha öfverträdt invandringslagarne, som föreskrifva att ingen person, hvilken som sinnessjuk någon gång under de närmast fem förflutna åren vistats å dårhus, äger tillträde till landet.

Thaw tog arresteringen med jämnmod. Genast efter häktningen skaffade han sig en framstående advokat, som skall försvara hans sak. Samtidigt telegraferade han till New York efter en större summa pengar.

Enligt meddelande förliden vecka försöka myndigheterna i New York med all makt åter få Thaw i sitt våld. Han skall anklagas för att ha gifvit statens tjänsteman mutor samt för lifsfarligt öfverväld (det senare är knuffen han vid rymningen gaf vaktaren Barnum) och detta är brott, för hvilka han kan utlämnas från en stat till en annan.

Som i dag onsdag kommer Thaw's öde antagligen att afgöras och möjligt är, att han blir deporterad.

VÄNDA.

(Forts. fr. sid. 1.)

stycken... Du säger ingenting, du tröstar mig inte, du vill inte göra något... A, herre gud!

— Aldrig kunde jag tro, att det skulle vara så svårt, hviskade hon med skälfvande läppar.

Melker reste på sig, blek som ett lik. Han gjorde ett tecken åt Lotten att vara på vakt, rusade ut och nästan flög öfver mon nedåt herrgården.

Mor Stark, statarhustrun, var hemma, sysslande med att sätta fram middagsmaten, under det mannen modosamt stafvade igenom premiefördelarna i Aftonbladets halfveckoupplaga.

Melker for in genom dörren som skjuten ur en kanon.

— Jesses då, är det så dags! mynte mor Stark, som strax begrep hvad det var fråga om.

— Nu är vi där, gu nåde oss, flämtade Melker, och mor Stark måste väl vara så snäll och hjälpa. Det är klart, man inte i första rappet vänder sig till den, som är stadd af socknen, när det går att få likare hjälp och närmare håll. Gu vet för resten, va ho duger till. Det är bara kostnaden, som är bra tilltagen.

— Nej, en vet gunås så visst inte va de förmår, fast de skryta med doktorslärdom, fnyste mor Stark. Men det är klart, att jag ska göra hva jag kan. Det kan Melker lita på.

— Tack... tack!

Stark hade ett ögonblick fällt tidningen för att höra efter, hvad det var fråga om, och en liten elak blick träffade Melker, men han yttrade ingenting, utan fortsatte att läsa medan den nybakade pannkakan svalnade.

Men då hans följeslagerska icke tyktes göra någon brådska med att följa med, utan satte på kaffehurran, raltande och pratande, for hän upp och slog knytnäfven i bordet.

— För helvete, käring, röt han till, du hör ju att det är brådtom. Då ska du väl inte sitta här och prata dynga. Laga dig åstad, och det med samma.

— Men jag tänkte... började gumman, som hade för afsikt att bjuda Melker på kaffe.

— Tänka mig hit, och tänka mig dit, skrek Stark och for upp från stolen, så att han i häftigheten var nära att stjälpa omkull en mjölkbunke. Ska du hjälpa folk, ska du också göra det och laga så, att det blir gjordt, innan det blir för sent.

Mor Stark, som på de trettiofem år, hon varit gift, lärt känna sin man, kastade en schal öfver axlarna, utan att bry sig om huruvida Melker följde med eller ej. Denne kände ett behof att först taga Stark i hand.

— Tack ska du ha, sade han enkelt och entonigt.

— Å, inget att tacka för, puttrade Stark och vände bort ansiktet.

Melker funderade ett tag.

— Nu skäms jag nästan för att jag ibland tänkt att du varit en djäfvul, sade han slutligen.

— Det är ju ingen skam att tänka, när en så inte heller drar sig för att säga sina tankar högt och rent, mumlade Stark. En är väl inte mer än människa någon.

— Tack i alla fall, sade Melker.

Därpå skyndade han efter mor Stark, men han var icke i stånd att hinna upp henne. När han kom hem var Stina afklädd och nedbäddad. Melker fick icke stanna inne. Han kördes ut resolut.

Han gick ut i snickarestugan och tog sig för med att yxa till en tistelstäng, men kunde icke hålla tankarna samlade vid arbetet. Hvart han vände sig, tyckte han sig höra Stinas jämmer. Han slängde ifrån sig verktygen och begynte gå fram och åter som en vansinnig.

När han gått så länge, att det snurrade rundt i hufvudet, gick han ut och lyssnade åt stugan. Hunnen halfvägs stannade han med fingrarna i öronen och rusade in i foderladan. Där låg han en timme eller ett par, och då han åter kom ut, stod mor Stark på trappan, förnöjdt mysande.

— Kom in, sade hon; Melker har aldrig förr sett nånting så rart.

Melker följde med, ännu darrande i hela kroppen af den utständna ångslan. Det var halfmörkt i stugan, men han kunde dock redan i dörren se Stina i sängen. Hon såg ängsligt på mannen med ett matt leende på läpparna.

Mor Stark lyfte en flik på täcket. Han såg ett blåhvitt, hårlöst hufvud. Det var hans barn.

— Det är en pojke, som Melker har heder af, så stor och tjock är han, sade mor Stark.

Öfverväldigad af rörelse sjönk Melker på knä vid sängen. Inför visshet, att hans barn var vid lif och väl skapadt, gaf nervspänningen vika och han snyftade hysteriskt:

— Nu är allt vunnet, allt — mumlade han så tyst, att endast Stina kunde höra det. Nu börjar en ny dag — med nytt lif.

Hustrun lyfte med ansträngning sin hand och lade den på mannen hufvud.

SKOLFRÅGAN IGEN.

I ett föregående nummer af S. C. T. förekom ett inlägg i skolfrågan såsom svar på min förra artikel "Skolfrågan". Med redaktörens benägna tillåtelse vill jag härmed svara på detta inlägg eller genmäle.

Författaren af genmälet söker att förtyda en del punkter i min artikel. Jag omnämnde våra sv.-am. läroverk i Förenta Staterna för att visa hvad svenskarna där kunnat och velat göra för en god sak. Jag skref ej om våra läroverk i F. S., för att visa att de äro "värda öfver en million dollars" såsom min opponent säger. Så säger han bland annat vidare: "Skola vi betunga vår allmänhet på det att kommande generationer om hundra år må kunna berömma sig af skolegendomar värda millioner?" Det var, såsom en farmare sade till mig, "en dum tanke". Då man gifver för en god sak, hvilket bedrifvandet af kristlig skolverksamhet är, så hyser man väl ej några sådana tomma och dumma tankar och önskningar om det man gifver. Man gifver hellre för att därmed göra något godt. Och det man gifver är ofta ett bevis på och en gradmätare af huru mycket kärlek man har till det man uppoffrar för. Svenskarna i Förenta Staterna ha uppoffrat för sina läroverk emedan de genom dessa ville befrämja Guds sak i världen, hvilken sak var dyr och kär för dem. De ville gärna och de vilja ännu gärna uppoffra för sina läroverk, emedan de genom dessa bäst kunde fortplanta till kommande generationer sann evangelisk lära och allt som hör till det ädla arf de fört med sig från Sverige, såsom svensk kultur o. s. v. Frågan har en annan sida än de $1,000,000. Den kristliga bildning som så många unga män och kvinnor erhållit vid våra läroverk i F. S. är värd mer än många millioner.

Att ett svenskt läroverk skulle upprättas för att "skaffa uppehälle åt ett antal präster, hvilka utan tvifvel komme att anställas som lärare" är ett annat dumt och "förfärligt barockt" påstående. Icke kunde väl alla som komme att graduera från läroverket anställas som lärare vid samma läroverk. Och om de anställdes så kan hvar och en lätt förstå att uppehället blefve nog ganska skralt. Men för upplysnings skull vill jag säga, att utaf lärarekåren vid de svensk-amerikanska läroverken i F. S. är blott ett jämförelsevis ringa antal präster. Men om en yngling studerar till präst för att därigenom skaffa sig uppehälle, hvilket författaren af genmälet kanske ville ha sagt, så ligger det väl närmare till hands att studera vid en baptistisk predikantskola, ty det toge då ej så lång tid för att blifva präst. (Genmälet andas ej så litet prästhat). — Prästen är Guds och hans församlings tjänare. Men han är blott en människa. Därför behöfver han såväl som andra dödliga uppehälle. Och detta borde ej missunnas honom. Och vårt lutherska folk i allmänhet missunnar ej sina präster deras uppehälle. En rätt präst missunnar ej farmaren, handtverkaren och affärsmannen eller någon annan med hederligt arbete deras framgång och uppehälle. Ej heller borde någon missunna prästen hans uppehälle — allra minst en lärare vid en predikant-skola, ty äfven han är beroende af allmänheten för sitt uppehälle.

Opponenten påpekar vidare att det komme att kosta mera att hafva ett eget läroverk än att stå i förbindelse med ett canadensiskt. Ja, onekligen komme det att kosta mera. Men så hade vi väl ock ett eget läroverk, som vi kunde kalla för vårt. Det har sagts att det kommer att kosta omkring $3,000 årligen att uppehålla skolverksamheten vid ett canadensiskt läroverk. Men äfven detta blir pengar i längden; på 10 år blefve det $30,000, på 15 år $45,000. Och hvad hade vi efter dessa åren? **Ett par lärare hade väl haft sitt "uppehälle", men hvad hade vi såsom ett svenskt folk? Och en annan sak är att allt svenskt komme att så småningom helt och hållet utarbetas och utdö vid canadensiskt läroverk.** Det kan enhvar lätt inse.

"Låt oss emellertid lämna samfundsfrågor åt kyrkorna" säger han vidare. Ja, men det är ju det, som representanterna för Brandon College ej vill göra. En vice häradshöfding från nämnda skola är ju ute ibland missionsvännerna och söker "draga, locka eller tubba" och "knycka" ifrån dem både studenter och slantar och det rakt emot missionsvännernas beslut vid mötet i Småland Man., i hvilket beslut de rekommenderade andra läroverk än Brandon College för sin ungdom. Om någon fråga är en samfundsfråga, så är väl det en, hvilken skola samfundet rekommenderar för sin ungdom att studera vid. Och då lutheranerna tänka på att upprätta ett eget läroverk, så kritiseras denna tanke och denna plan såsom "ett i luften sväfvande ingenting", och det efter att en hel del svenska farmare, affärsmän (som jag tror begripa mera i saken än en nykommen vicehäradshöfding från Finland) och präster diskuterat frågan vid två olika möten och kommit till det resultat att det vore både möjligt och bäst att starta ett sådant företag. Då man skrifver om ett eget skol-

(Forts. å sid. 5.)

Neglected Opportunities.

"Whether from sheer ignorance, or from unwillingness to listen to those in a position to advise concerning conditions not only in the province of Quebec, but also in the Western provinces, a large number of advertisers have failed to reap anything like full benefit from their advertising in these localities.

We have on more than one occasion drawn attention to the fact that the province of Quebec is overwhelmingly french-speaking, and that no plan of campaign in the East can hope to justify its existence unless ample provisions is made for reaching the Frenchman.

Even more striking is the condition of affairs in the Western provinces. Here, representatives of nearly every European nation have contributed a very large portion to the enormous immigration of recent years. When you realize that no less than 340 per cent. increase in population has taken pace in ten years, you can imagine what an important factor this foreign element plays in Western life. They must have clothes, boots, foodstuffs, implements—in fact, practically the same household requisits demanded by the British and American settler, and it is an indisputed fact that the English speaking peoples have not been able to absorb this foreign element with the same ease as Uncle Sam's people.

In many cases these European races are extremely clannish, and it is quite possible to go to many sections of the West where foreign colonies exist and where they speak no word of english.

Is it not logical therefore, for Canadian manufacturers to talk to these new settlers in the only language they either speak or read? Any attempt to reach them by other means is doomed to failure, and as in many cases they are a thrifty and hard working people, their trade is surely worth going after.

Fortunately, Western enterprise has gotten out a number of papers and journals which appeal to these various European units, in their own language, and these can be used with advantage.

We do not feel that the manufacturers should look on placing advertising in these quarters as in the nature of an experiment—it seems rather to us that the right copy and judicious selection of media under competent guidance cannot fail to be productive of the very best results."—(Economic Advertising, Aug. 1913.)

Hushållets behof.

Det gör ingenting hvad ni önskar. Eaton's kan furnera det. — Så fullständiga äro Eatons lager och så fullkomligt vårt Mail Order system, att hvarje artikel kan furneras genäst.

Därför äro alla intrasserade — ni är intrasserad — i Eaton's annonsering, vare sig det är i tidningar eller kataloger. — Vår nya höst- och vinterkatalog af 1913—14 har just utgifvits. Har ni mottagit edert exemplar? Om icke, tillskrif oss direkt och en skall frakttfritt sändas eder. Ni kan icke hafva råd att vara utan den, ty dess sidor äro uppfyllda med erbjudanden af exceptionellt värde i varor för hushållet.

Tag eder order i klump. Fraktafgifterna för 100 pund äro de samma som en del daraf. Det blir sålunda till eder fördel, då ni gör uppköp per post, att få eder order upp till minst 100 pund. Detta kan lätt göras genom att fylla ut med specerier och ändra för hushållet nödvändiga saker. Gå igenom vår katalog för dem.

T. EATON Co LIMITED
WINNIPEG CANADA

Svensk Läkare
Dr. C. E. Johnson
Kontor: 673 MAIN STREET
(Ingång i Dominion Bankens norra filial, trappuppgången till vänster). Nästa intill Gordon-Mitchells apotek. Telefon Garry 4294. Timmar 1—4 e. m., söndagar 3—4 e. m. eller efter öfverenskommelse. — Bostad: 150 Cathedral Ave.

Björnson & Brandson
LÄKARE
COR. WILLIAM & SHERBROOKE
Mottagningstid: 2—3, 7—8 e. m.
Bostadstelefoner: Garry 891, Garry 766

DR. R. L. HURST,
Medlem af Royal College of Surgeons, England. Licentiat af Royal College of Physicians, London. Specialitet: Bröst-, närv- och kvinnosjukdomar.
Kontor: 305 Kennedy Bldg., Portage Ave., midt emot Eatons. Telefon M. 814.
Kontorstid: 10—12, 3—5, 7—9.

Skand. Advokat
Thos. H. Johnson
McArthur Bldg., Portage Ave

Skandinavisk tandläkare.
Dr. T. G. MOXNES,
L.D.S., D.D.S., D.M.T.

Guldmedalj och diplom i Brüssel 1910 för guldbroarbete och annat tandläkarearbete.
Mottagningstid:
9—12, 1—6, 7—8.30.
Smärtfri behandling.
Gasbedöfning o. lokal bedöfning
Broarbete och modärn tandinsättning.
Röntgenstrålar för tanddiagnos.
Spec.: Behandling af Rigg's sjukdom (en sjukdom, hvaraf tänderna lossna i tandköttet och käkbenet.)
620½ MAIN STREET
Ingång Logan Ave. Tel. G. 3030

Imperial Bank of Canada
ETABLERAD 1875
HUFVUDKONTOR: TORONTO

Tecknadt kapital	$ 6,620,000.00
Inbetaldt kapital	6,685,000.00
Reservfond	6,685,000.00
Tillgångar	72,000,000.00

Växlar eller "Money Orders" utfärdas, betalbara till fulla värdet i Sverige och Norge eller hvarje annan plats i världen.
Högsta ränta gifves på sparbanksinsättningar från $1.00 och mera.
D. G. ROY,
Manager Kenora-filialen.

De, som läsa bibeln
borde läsa vår broschyr "Hvad säger skriften om helvetet?" Det sista uttalandet i detta viktiga ämne, baseradt på de senaste konkordanserna.
Denna bok jämte annan nyttig bibellitteratur fritt.
International Bible Students Assn.
50 Alleway Avenue, Winnipg.

A. S. BARDAHL
BEGRAFNINGSBYRÅ.
Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris.
HYRKUSKVERK
Första klassens droskor.
Kontorstelefon: Garry 2152
Bostadstelefon: Garry 2151
BARDAL BLK., 121 Nena St.

Föreningen Norden
möter 3:e onsdagen i hvarje månad på Scott Memorial Hall.
Finanssekr. J. A. Gustafson, 234 Logan Ave., Tel. Garry 117, Sjukkomiténs ordförande: Andrew Nelson, 325 Logan ave., Tel. Garry 1310.

LOGEN "FRAMTIDENS HOPP",
möter hvarje torsdag kl. 8.30 å Scott Memorial Hall, 218 Princess St. Nya medlemmar intagas vid hvarje möte. — A. Holmgren, L. P.

ÄRO NI TÖRSTIGA?
ÄRO NI HUNGRIGA?
Eller äro ni på något sätt sjuka, så besök
Gust. Westins BUTIK
i Kenora, ty där fins förstklassig mat och dryck och den al allmänheten så mycket väl kända medicinen Lazarol och Lazarin, samt för tändernas och munnens vård Stomatol munvatten och tandpasta.
Gladt bemötande och billiga priser erhålles.
GUST WESTIN,
Kenora, Ont.